

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 2To/2/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010148  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3620010148.2

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému L. K., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom O. T. XXXX/XX, B., t.č. ÚVV Ilava, stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Partizánskom zo dňa 01.12.2020, sp. zn. 2T/54/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.01.2021 v Trenčíne, takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.a), písm.b), písm.c) Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec s a v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

### o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 01.12.2020, sp. zn. 2T/54/2020, bol obžalovaný L. K. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal dopustiť tak, že

od 25.11.2019 až do dňa 15.05.2020 najmä v Partizánskom, v byte nezisteného čísla, bytového domu na ul. K. č.XXXX/XX, týral blízku osobu svoju priateľku S. Y., s ktorou žil v spoločnej domácnosti v predmetnom byte tým spôsobom, že ju slovne urážal, vulgárne jej nadával a vyvolával u nej pocit stresu spôsobený pohŕdavým zaobchádzaním, ponižovaním, podozrievaním z nevery a žiarlením, zákazmi voľného pohybu bez jeho prítomnosti, či vyžadovaním si svojej prítomnosti pri trávení voľného času, vyhrážaním sa, že ak od neho odíde zabije seba či si ublíži na zdraví, a strach hrubým správaním, ktoré pravidelne prerastalo do fyzických útokov, ktoré spočívali v tom, že poškodenú ťahal za vlasy, udieral ju päšťami do tváre a celého tela, následkom čoho jej spôsoboval hematómy, udieral jej hlavou do oblasti nosa, pričom ju týmto spôsobom udrel v presne nezistený deň v decembri roku 2019 v parku nachádzajúcom sa pri vlakovej stanici v Partizánskom, počas hádky, kde následkom jeho úderu hlavou do oblasti nosa poškodenej tiekla krv, taktiež v presne nezistený deň v mesiaci február 2020 poškodenú v byte, kde spolu žili a to v B., ul. K. XXXX/XX, násilím vyzliekol donaha, hodil ju o roh postele, následkom čoho poškodená nemohla dýchať, a vulgárne jej nadával, pričom opakované fyzické útoky obžalovaného voči poškodenej vyvrcholili dňa 15.05.2020, kedy ju v ranných hodinách v kuchyni bytu, kde spolu žili po verbálnom konflikte napadol, žiadal ju, aby mu dala tabletky Neurol, ktoré mu poškodená nechcela odovzdať, po čom ju obžalovaný udrel zovretou päšťou do oblasti tváre, chytil ju za vlasy a udrel ju o radiátor, následkom čoho poškodená spadla na zem, následne jej obžalovaný prikázal, aby išli do spoločnej izby, kde sa ho poškodená snažila upokojiť, tam ju však obžalovaný hodil na posteľ, chytil do rúk vankúš a začal ju ním dusiť, čomu sa poškodená aktívne bránila a prosila obžalovaného, aby prestal, následne sa poškodenej podarilo z izby dostať von a odísť z bytu preč, čím obžalovaný spôsobil poškodenej S. Y. prasklinu nosa, pohmoždenie záhlavia a ľavej lícnej oblasti a pohmoždenie sedacej

oblasti a uvedenými konaniami obžalovaný taktiež spôsobil poškodenú S. Y. fyzické a psychické utrpenie, v dôsledku čoho bol negatívne ovplyvnený jej obvyklý spôsob života.

Za to bol odsúdený podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35 942 436, s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podali odvolania jednak obžalovaný L. K. a to proti výroku o vine a treste, ale i prokurátor v neprospech obžalovaného proti výroku o treste.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu, pričom uviedol, že sa nedopustil skutku tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku a rovnako namietal právnu kvalifikáciu skutku, pre ktorý bol uznaný vinným ako zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a/ Tr. zák. Súčasne tiež vytýkal podstatné chyby konania, ktoré výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, nejasnosť alebo neúplnosť skutkových zistení, pretože súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Už v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie je pravdou čo sa uvádza v obžalobe, teda, že by poškodenú týral. Doznáva iba incident z 15.5.2020 (ktorý sám o sebe nemôže zakladať skutkovú podstatu zločinu týrania), kedy je pravda, že poškodenú fyzicky napadol, k čomu sa priznal a oľutoval to. Pokiaľ mali v minulosti s poškodenou nedorozumenia, jednalo sa o vzájomné hádky. Určite sa k poškodenú nesprával tak, ako sa to uvádza v obžalobe. V podrobnostiach poukázal na svoje výpovede. Poškodená tým, že sa na hlavné pojednávanie nedostavila, neprodukovala voči nemu dôkaz, z ktorého vychádzali orgány činné v trestnom konaní v prípravnom konaní pri vznesení obvinenia, resp. pri podávaní obžaloby. Pokiaľ by si poškodená stála za svojimi tvrdeniami učinými na polícii, určite by nemala problém ich zopakovať na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti poukazuje na to, že na uznanie viny súdom, na rozdiel od dôkaznej situácie pri podávaní obžaloby, sa vyžaduje jednoznačný a nepochybný záver, že sa skutok stal, že sa ho dopustil obžalovaný a že skutok po právnej stránke naplňuje znaky žalovaného trestného činu. Táto zásada platí o to viac, že poškodená sama spochybnila svoju výpoveď z prípravného konania a to svojimi písomnými podaniami adresovanými polícii a súdu, kde potvrdila to, čo on tvrdí od začiatku, že poškodenú netýral. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza iba z výpovede poškodenú, ktorá však písomnými podaniami prakticky svoju výpoveď odvolala a na hlavné pojednávanie sa nedostavila a nevypovedala. Z hľadiska vyhodnocovania vierohodnosti, resp. nevierohodnosti poškodenú, treba vziať zreteľ i osobu poškodenú, u ktorej sa podľa znalca jedná o zmiešanú poruchu osobnosti, ktorá má dlhodobé problémy vo všetkých a teda i predchádzajúcich vzťahoch, pričom sa jedná o osobu dlhoročne požívajúcu alkohol i drogy. Na hlavnom pojednávaní poukazoval na rozpory vo výpovedi poškodenú, ktoré žiaľ na hlavnom pojednávaní nemohli byť odstránené, keďže poškodená sa na hlavné pojednávanie nedostavila. V prípravnom konaní bola poškodená bola vypočutá v neprítomnosti jeho samotného, ako i jeho obhajcu. Má za to, že takáto dôkazná núdza pri vyhodnocovaní dôkazov nemôže byť vyložená v jeho neprospech. Na preukázanie svojej obrany navrhoval vykonanie osobného výsluchu poškodenú na hlavnom pojednávaní, aby mohol vyvrátiť jej tvrdenia a odstrániť rozpory v jej výpovediach, čomu však vyhovelé nebolo. Ďalej poukázal na výpovede svedkov S. K. a V. Z., ktorí žili s nimi v spoločnej domácnosti a neuviedli nič z toho, čo sa uvádza v obžalobe, teda, že by sa voči poškodenú mal dopúšťať konania, ktoré je citované v obžalobe. Konanie, ktorého sa dopustil dňa 15.5.2020 a ktoré doznal, by mohlo po právnej stránke naplniť znaky priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák.č. 370/1990 Zb., čo by mohlo byť dôvodom na postúpenie veci na prejednanie priestupkovým orgánom. Odhliadnuc od uvedeného ani v prípade uznania viny nebol dôvod odkazovať Dôveru zdravotnú poisťovňu s nárokom na náhradu škody na civilný proces, keďže celú uplatnenú škodu vo výške 101,40 € (ktorú uplatnila na hlavnom pojednávaní dňa 2.11.2020 zástupkyňa Dôvery W.. W. E.) uhradil, o čom na hlavnom pojednávaní dňa 1.12.2020 doložil do súdneho spisu poštovou poukážku o úhrade uvedenej sumy. Uvedená skutočnosť by zároveň zakladala poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k) Tr. zák., ktorá mu mala byť v prípade uznania viny priznaná.

Čo sa týka právnej kvalifikácie, skutok okresný súd nesprávne kvalifikoval podľa ust. § 208 Tr. zák., keďže naplnenie znakov toho trestného činu bolo vyvrátené aj s poukazom na znalecký posudok znalca PhDr. F. Z. viča č. 54/2020, ktorý vyšetril poškodenú S. Y.. Týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou alebo blízkou osobou, vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitým trvaním, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. V súvislosti s tým sa v ďalšej časti odvolateľ podrobnejšie zaoberá

kategóriami príznakov, znakmi a symptómami syndrómu týranej ženy, pričom uvádza, že v jeho prípade nebol naplnený ani jeden zo znakov. V prejednanom prípade ani samotná poškodená neuvádzala, že by mala jeho konanie prežívať ako ťažké príkorie a toto nebolo preukázané ani znaleckým dokazovaním. Nepohoda v spolužití, ako i zlé spolužitie, v rámci ktorého dochádza i k hádkam a nadávkam a prípadne i fyzickým atakom a tzv. situačný stres, alebo psychologický stres, nemôže sám o sebe zakladať zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, pre ktorý bol uznaný vinným. V prejednanom prípade teda nenaplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, keďže nebolo preukázané, že by sa mal voči poškodenej správať spôsobom uvedeným v ust. § 208 Tr. zák. a že by poškodená mala moje konanie pociťovať ako ťažké príkorie. Poukázal i na rozhodovaciu prax súdov v SR, kde súdy konštatujú, že nepohoda v manželstve, resp. diskomfort v rodinnom spolužití, ako i zlé spolužitie, v rámci ktorého dochádza i k hádkam a nadávkam a prípadne i fyzickým atakom, nemôže sama o sebe zakladať zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby.

Trestný čin, pre ktorý bol uznaný vinným je úmyselným trestným činom, pre naplnenie ktorého sa teda vyžaduje úmysel páchatela spôsobiť následok uvedený v skutkovej podstate uvedeného trestného činu. Takýto následok ani nespôsobil, ani nikdy takýto úmysel nemal. Poškodenej nebolo spôsobené ani fyzické ani psychické utrpenie v zmysle týrania a táto ani nevykazovala príznaky charakterizujúce týranú osobu. Nemožno pri rozhodovaní o obžalobe vychádzať z výpovede poškodenej z prípravného konania, ktorá navyše nebola objektivizovaná žiadnymi ďalšími dôkazmi. Vzniknuté rozpory medzi výpoveďami, ako i prípadnú dôkaznú núdzu, treba vyložiť pri hodnotení dôkazov v zmysle zásady „in dubio pro reo.“ Za danej dôkaznej situácie nebolo možné konštatovať, že vina bola preukázaná jednoznačne a nepochybne a preto mal súd prvého stupňa postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a vzniknuté rozpory vyhodnotiť v jeho prospech a mal ho spod obžaloby oslobodiť. Postupom orgánov činných v trestnom konaní v prípravnom konaní i súdu boli porušené ust. § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku, pretože dôkazy, ktoré svedčili v jeho prospech, súdy nevzali do úvahy, vzniknuté rozpory vyhodnotili v jeho neprospech a nevykonali všetky dôkazy, ktoré navrhoval vykonať a ktoré by nepochybne prispeli k riadnemu objasneniu veci.

S poukazom na uvedené preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.a), b), c), d), Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa ust. § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie s tým, že v konečnom dôsledku sa domáha oslobodenia spod obžaloby podľa ust. § 285 písm.a/ Tr. por., t.j. že skutok uvedený v obžalobe sa nestal, alternatívne aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm.a), b), c), d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 280 ods.2 Tr. por. postúpil vec Okresnému úradu Partizánske, odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie skutku ako priestupku podľa § 49 ods.1 písm.d/ zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Odvolanie následne doplnil svojim podaním obžalovaný, ktorého odôvodnenie v podstatných skutočnostiach korešponduje s vyššie uvádzanými dôvodmi odvolania podaného prostredníctvom obhajcu.

Okresný prokurátor v odôvodnení svojho odvolania podaného proti výroku o treste v neprospech obžalovaného uviedol, že výrok o treste napadnutého rozhodnutia považuje za nezákonný a nesprávny, nakoľko uložený trest je mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, je tiež v rozpore so zásadami ukladania trestov. Nesúhlasí s postupom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o neprihliadnutie k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, pričom v tejto súvislosti sa absolútne nemožno stotožniť s odôvodnením súdu prvého stupňa, že k odsúdeniu obžalovaného rozsudkom Okresného súdu v Zlíne č. k. 34T/235/2011-617 zo dňa 11.02.2014, právoplatného dňa 04.03.2014 neprihliadol, lebo je zrejmé, že pokiaľ by obžalovaný nepodal voči uzneseniu Krajského súdu v Brne č. k. 6To 165/2012 zo dňa 12.04.2012 dovolanie, vec pôvodne vedená na Okresnom súde v Zlíne pod sp. zn. 34T/235/2011 by bola právoplatne skončená dňa 12.04.2012, a teda podľa § 438e Trestného zákona by sa na toto odsúdenie neprihliadalo ako na priťažujúcu okolnosť. Keďže predchádzajúce odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu v Zlíne č.k. 34T/235/2011-617 nadobudlo právoplatnosť po 01. januári 2013, mal súd prvého stupňa na toto odsúdenie obžalovaného súdom iného členského štátu EÚ prihliadnuť, preto z uvedeného dôvodu bolo potrebné upraviť trestnú sadzbu podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a prihliadnuť i na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Nezákonným neprihliadnutím k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona vznikla situácia, keď súd prvého stupňa neukladal obžalovanému trest odňatia slobody v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona, ale za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, kedy pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol rovnaký a teda nesprávne závery súdu vo vzťahu k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona mali za následok, že súd v

rozpore so zákonom vychádzal z trestnej sadzby 3 roky až 8 rokov, pričom podľa názoru prokurátora mal v tomto prípade vychádzať z trestnej sadzby 4 roky 8 mesiacov až 8 rokov za použitia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona. Keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, mal súd prvého stupňa zaradiť obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a nie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z uvedených dôvodov uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov. Takýto trest nemôže pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale práve naopak. Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Vôbec nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov, ale práve naopak. Takýto trest absolútne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V súlade so zásadami individuálnej a generálnej prevencie a v súlade s účelom trestu bolo preto potrebné na obžalovaného pôsobiť trestom odňatia slobody v rámci trestnej sadzby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona upravenej podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a nie ukladať mu trest mimo zákon stanovenú trestnú sadzbu. Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa je v rozpore s požiadavkou spravodlivého potrestania páchatel'ov trestných činov a povinnosťou pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, t.j. na dôsledné zachovávanie zákona, aby bola vo vedomí verejnosti upevňovaná viera v spravodlivosť postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní a súdov. Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že odsúdi obžalovaného L. K. podľa § 208 ods.1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného zaradiť na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný a to i prostredníctvom obhajcu, kde uviedol, že s odvolaním prokurátora nesúhlasí, pokladá ho za nedôvodné. Okresný súd postupoval správne, keď mu nepriznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák., čo napokon aj v odôvodnení rozsudku odôvodnil. Naopak, ako už poukázal vo svojom odvolaní, v prípade uznania viny (ktorú však namieta) mal mu okresný súd priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr.zák., keďže škodu poisťovni Dôvera uhradil. Vzhľadom k uvedenému navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Podľa § 326 ods.1 Tr.por. o odvolaní rozhoduje odvolací súd na verejnom zasadnutí. Podľa § 326 ods.1 písm. b) Tr.por., rozhodnutie podľa § 318 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523318'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, § 320 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523320'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, § 321 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523321'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523321'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, môže urobiť aj na neverejnom zasadnutí, ak je zrejmé, že chybu nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaných odvolaní napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a to pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci, pre neúplnosť skutkových zistení, v dôsledku čoho vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení, pričom rozhodnutie okresného súdu je bez doplnenia dokazovania predčasné.

Ako vyplýva z predloženého spisu, okresný súd vykonal vo veci na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne S. K., zástupcu poškodeného Dôvera, zdravotná poisťovňa a.s. W. W. E., svedka V. Z., prečítaním znaleckého posudku znalca MUDr. V. L., PhD. MBA č. 76/2020, znalca MUDr. O. M. č. 44/2020, výsluchom znalca PhDr. F. Z., prehratím výpovede poškodenej S. Y. z prípravného konania, prečítaním výpovede svedka W. K., listinných dôkazov.

Krajský súd zistil, že okresný súd vychádzal pri svojom rozhodovaní z vyššie vykonaných dôkazov, pričom ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, vo vzťahu k uznanej vine založil v podstatnej miere rozhodnutie na výpovedi svedkyne a poškodenej S. Y.. Ako je zrejmé z trestného spisu o priebehu konania pred okresným súdom, v predmetnej veci okresný súd určil termín hlavného pojednávania na deň 05.10.2020, na ktoré predvolal ako svedkyňu i poškodenú S. Y.. Ako vyplýva z č.l. 316, poškodená sa podaním zo dňa 29.09.2020, doručeným súdu dňa 01.10.2020 ospravedlnila, že sa nemôže dostaviť na hlavné pojednávanie dňa 05.10.2020 z dôvodu pandémie a pre uzatvorenie hraníc Českej republiky. Súčasne je z oznámenia zrejmá jej adresa v Českej republike, na ktorej sa zdržuje i jej telefonický kontakt a priložila i pracovnú zmluvu zamestnávateľa v Českej republike. Okresný súd dňa 05.10.2020 po vypočutí svedkov, ktorí sa dostavili na hlavné pojednávanie, toto odročil na deň 02.11.2020 a predvolal svedkov, medzi nimi opätovne i poškodenú. Poškodená sa na pojednávanie opäť nedostavila, pričom na č.l. 353 spisu sa nachádza opäť jej ospravedlnenie z dôvodu pandémie COVID-19, pracuje v Českej republike a cestovanie medzi štátmi je problém, tiež by zamestnávateľ neakceptoval dlhšiu neprítomnosť v práci. Okresný súd po vypočutí iných svedkov opäť odročil hlavné pojednávanie na deň 01.12.2020 s tým, že znovu predvolal aj svedkyňu S. Y.. Na hlavné pojednávanie dňa 01.12.2020 sa svedkyňa a poškodená S. Y. napriek riadnemu predvolaniu opäť, tentoraz bez ospravedlnenia nedostavila. Okresný súd následne napriek nesúhlasu obžalovaného prehral s poukazom na ustanovenie § 270 ods.2 Tr.por. v spojení s § 263 ods.3 písm. a) Tr.por. výpoveď svedkyne a poškodenej z prípravného konania. Okresný súd svoj postup odôvodnil v podstate tým, že poškodená sa napriek riadnemu predvolaniu na hlavné pojednávanie opakovane nedostavila, predvedenie vzhľadom k pobytu v zahraničí nie je možné a pre dlhodobý pobyt v cudzine je pre súd nedosiahnuteľná (návrat jej osoby na Slovensko je neurčitý) a možno mať za to, že sa vyhýba osobnej účasti na hlavnom pojednávaní.

Takýto záver o splnení podmienok na prečítanie, resp. prehratie výpovede poškodenej z prípravného konania však nie je v súlade s ustanovením § 263 ods.3 písm. a) Tr.por.

Trestný poriadok v ustanovení § 263 konkretizuje podmienky za akých možno prečítať výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 263 ods.1 Tr.por. namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jej podstatnú časť, ak s tým súhlasí prokurátor a obžalovaný a súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný.

Podľa § 263 ods.2 Tr.por. súhlas obžalovaného nie je potrebný, ak sa výslovne vyjadril, že sa na hlavnom pojednávaní nezúčastní, alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti, alebo ak sa na hlavné pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu bez ospravedlnenia nedostavil, alebo sa bez vážneho dôvodu vzdialil z pojednávacej siene, alebo ak prokurátor navrhol v obžalobe čítať výpoveď svedka a obžalovaný po doručení výzvy podľa § 240 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523240'&ucin-k-dni='31.%207.2021'> takého svedka nenavrhol vypočuť osobne. V uvedených prípadoch stačí súhlas prokurátora. O tejto skutočnosti musí byť obžalovaný v predvolaní poučený.

Podľa § 263 ods.3 Tr.por. zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka sa môže prečítať aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a

a) taká osoba zomrela alebo sa stala nezvestnou, pre dlhodobý pobyt v cudzine alebo na neznámom mieste nedosiahnuteľnou, alebo ochorela na chorobu, ktorá natrvalo alebo na dlhší čas znemožňuje jej výsluch alebo ak sa taká osoba ani na opätovné predvolanie súdu k výsluchu bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví a jej predvedenie bolo neúspešné; ak ide o výpoveď svedka, u ktorého bol v čase jeho výpovede v prípravnom konaní, ktorá sa má prečítať, dôvodný predpoklad, že na hlavnom pojednávaní ho nebude možné vypočuť, možno jeho výpoveď prečítať len vtedy, ak bol o úkone riadne upovedomený obvinený, a ak má obhajcu, jeho obhajca,

b) išlo o neodkladný úkon alebo neopakovateľný úkon, alebo

c) taká osoba na hlavnom pojednávaní bez oprávnenia odoprela vypovedať.

(4) Zápisnicu o výpovedi svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 130 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523130'&ucin-k-dni='31.%207.2021'>, možno prečítať len za predpokladu, že bol pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka, o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona.

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 4 o čítaní zápisnice o výpovedi sa primerane použijú aj na prehranie zvukového a obrazového záznamu o výsluchu vykonaného prostredníctvom videokonferenčného zariadenia.

Vzhľadom na citované ustanovenia, s prihliadnutím na vyjadrenia a návrhy obžalovaného a obhajcu zistiteľné zo spisu je zrejmé, že aktuálne neprichádza do úvahy postup súdu podľa § 263 odseku 1, ani odseku 2 a ani podľa odseku 4. Napokon podľa názoru krajského súdu neboli splnené podmienky na prečítanie výpovede, resp. prehratie jej záznamu ani podľa § 263 ods.3 písm. a) Tr.por., ktorý postup zvolil okresný súd. Poškodená nezomrela, nie je nezvestná a aj keď býva a pracuje aktuálne v Českej republike, jej pobyt je známy, nie je žiadny dôvod sa domnievať, že by ochorela na chorobu, ktorá natrvalo alebo na dlhší čas znemožňuje jej výsluch. Je síce pravdou, že sa na posledné predvolanie súdu nedostavila na hlavné pojednávanie bez ospravedlnenia, no v predchádzajúcich dvoch prípadoch sa ospravedlnila. Nemožno teda bez ďalšieho uzavrieť, aj vzhľadom na situáciu súvisiacu s opatreniami pre šíriacu sa pandémiu i v Českej republike, že sa vyhýba účasti na hlavnom pojednávaní, ako to predčasne skonštatoval okresný súd. Je zrejmé, že predvedenie z Českej republiky neprichádza do úvahy, no okresný súd nevyužil ani možnosť uloženia poriadkovej pokuty. Súčasne vzhľadom na písomné vyjadrenia svedkyne a poškodenej adresované okresnému súdu, kde naznačuje, že k žiadnemu týraniu zo strany obžalovaného voči nej nedošlo, javí sa ako nevyhnutné svedkyňu S. Y. vypočuť pred súdom na hlavnom pojednávaní, pričom sám okresný súd konštatoval, že jej výpoveď je dôkazom zásadným pre rozhodnutie.

Vzhľadom na uvedené pochybenie okresného súdu krajský súd zistil, že rozhodnutie okresného súdu je založené na dôkazoch, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom a došlo k podstatným chybám konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci, v dôsledku čoho vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy. Vzhľadom k tomu zrušil z podnetu odvolania obžalovaného podľa § 321 ods.1 písm.a), písm.b), písm. c) Tr.por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec podľa § 322 ods.1 Tr.por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Po vrátení veci bude nevyhnutné, aby okresný súd vypočuť pred súdom svedkyňu a poškodenú S. Y. (za účasti znalca) a v prípade nemožnosti svedkyne dostaviť sa na Slovensko z objektívnych dôvodov, zväžiť výsluch s využitím videokonferenčného zariadenia (tzv. telemost), po dohovore s príslušným súdom Českej republiky. Nepochybne výpoveď poškodenej je v danom prípade tak významným dôkazom, že nie je možné bez jej vypočutia pred súdom rozhodnúť o obžalobe, keďže aktuálne nie sú splnené zákonné podmienky na prečítanie výpovede z prípravného konania. Samozrejme, ak na základe doplneného dokazovania vyvstane potreba vykonať i ďalšie dôkazy, okresný súd bude musieť tieto vykonať. Až po takto doplnenom dokazovaní a riadnom vyhodnotení dôkazov bude možné rozhodnúť v súlade so zákonom o vine, či nevine obžalovaného.

Krajský súd záverom uvádza, že vzhľadom to, že v danom prípade by doplnenie dokazovania mohlo viesť k iným skutkovým záverom, nezaoberal sa už ďalej odvolacími námietkami obžalovaného vo vzťahu k právnej kvalifikácii a výroku o náhrade škody, či odvolaním prokurátora vo vzťahu k výroku o treste, nakoľko by to bolo predčasné. Na tieto však bude musieť reagovať okresný súd v prípade, ak by na podklade doplneného dokazovania rozhodoval o vine obžalovaného.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.